

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Bradu Valentina, și de către avocatul Pelevaniuc Alla în numele inculpatului Feraru Grigore, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui

Feraru Grigore xxxxx, născut la xxxxx xxxxx xxxxx, originar din xxxxx xxxxx, r-nul xxxxx, domiciliat în sat. xxxxx, r-nul xxxxx.

Termenul de examinare:

prima instanță: 26.08.2014 – 26.10.2018

instanța de apel: 19.11.2018 – 20.11.2019

instanța de recurs: 20.02.2020 – 22.09.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 26 octombrie 2018, Feraru Grigore a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 151 alin. (4) și art. 152 alin. (2) lit. lit. c¹), f) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. În sentință, prima instanță a menționat că:

Inculpatul **Feraru Grigore** este învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute în art. 152 alin. (2), lit. lit. c¹), f) Cod penal și anume, că în perioada de timp 01.06.2014-18.06.2014, ora exactă de către organul de urmărire penală nu a fost stabilită, în s. xxxxx, r-nul xxxxx, la domiciliul său, acționând sistematic, în mod intenționat și având drept scop provocarea leziunilor corporale, conștientizând cu certitudine vârsta minoră a lui xxxxx xxxxx, a.n. xxxxx, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 130 din 13.08.2014, leziuni corporale ce se califică ca vătămări corporale medii, care au dus la dereglarea sănătății de lungă durată.

Tot el, se învinuiește că în perioada de timp 26.06.2014-28.06.2014, ora exactă de către organul de urmărire penală nu a fost stabilită, în s. xxxxx, r-nul xxxxx, la domiciliul său, acționând sistematic, în mod intenționat și având drept scop provocarea leziunilor corporale, conștientizând cu certitudine vârsta minoră a lui xxxxx xxxxx, a.n. xxxxx, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 130 din 13.08.2014, leziuni corporale sub formă de echimoze pe cap, revărsate sangvine în țesuturile moi ale capului, fractura oaselor bolții și bazei craniului, hematoame subdurale volum sumar 40 ml., revărsate sangvine subarahnoidiene, focare de contuzii intracerebrale, revărsate sangvine în mezenter, contuzia rinichiului stâng, ce se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

Tot el, se învinuiește că în perioada de timp 30.06.2014-01.07.2014, ora exactă de către organul de urmărire penală nu a fost stabilită, în s. xxxxx, r-nul xxxxx, la domiciliul său, acționând sistematic, în mod intenționat și având drept scop provocarea leziunilor corporale, conștientizând cu certitudine vârsta minoră a lui xxxxx xxxxx, a.n. xxxxx, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 130 din 13.08.2014, leziuni corporale sub formă de edem cerebral cu angajarea trunchiului, consecutiv hematomului subdural, traumă cerebrală închisă, ce se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în urma cărui fapt victima a decedat. Acțiunile lui Feraru Grigore fiind încadrate în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul în Procuratura r-ului Hîncești, Capmari Alexandru, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Feraru Grigore să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2), lit. c¹), f) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal a-i stabili lui Feraru Grigore pedeapsa definitivă, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial a pedepselor aplicate, sub formă de închisoare pe un termen de 13 ani, cu executare în penitenciar de tip închis.

3.1. În motivarea apelului, procurorul a menționat că:

- argumentele invocate de prima instanță la pronunțarea sentinței de achitare în privința inculpatului Feraru Grigore sunt în contradicție cu raportul de expertiză nr. 130 din 13.08.2014;

- ținând cont de numărul enorm al leziunilor corporale depistate pe corpul copilului și că, acestea au fost cauzate pe parcursul aproximativ a unei

luni de zile, incontestabil se confirmă faptul că copilul a fost supus sistematic violenței fizice;

- cu referire la motivul precum că au fost stabilite circumstanțe care demonstrează că leziunile corporale depistate la copil puteau fi cauzate de către mama copilului, cât și în urma acțiunilor altor copii, instanța de fond a pus la baza sentinței declarațiile martorului Pleșca Liuba, însă în opinia apelantului martorul Pleșca Liuba atât în instanța de judecată, cât și la faza urmăririi penale a depus declarații în defavoarea inculpatului Feraru Grigore;

- un alt martor care în viziunea instanței a dat posibilitate să stabilească că posibil copilul a decedat în rezultatul acțiunilor mamei copilului, au servit declarațiile martorului Mocanu Sergiu, însă apelantul a considerat că martorul Mocanu Sergiu atât în instanța de judecată, cât și la etapa urmăririi penale, din contra a depus declarații împotriva inculpatului Feraru Grigore;

- prima instanță s-a mai axat și pe declarațiile martorilor Bubuioc Zinaida și Casian Viorelia, însă, studiul acestor declarații, iarăși dimpotrivă dovedesc vinovăția inculpatului Feraru Grigore în faptele imputate acestuia;

- versiunea despre căderea copilului de pe mormanul de pietre a fost comunicată instanței de către martorii apărării. Ulterior, instanța de fond ținând cont de aceste declarații, a dispus efectuarea unei expertize medico-legale judiciare, în fața experților fiind adresată o singură întrebare și anume dacă leziunile corporale medii și grave depistate la copilul xxxxx xxxxx, puteau să fie provocate de la căderea copilului în timpul deplasării cu căruciorul și căderii de pe un morman de pietre cu înălțimea de 2-4 metri. Prin urmare, experții judiciari medico-legali au concluzionat că o astfel de probabilitate există. Acuzarea nu neagă faptul că dacă ar exista o astfel de situație, un copil cu vârsta de doi ani, s-ar fi putut alege cu o traumă cranio-cerebrală prin lovirea capului de un obiect dur contondent cu suprafața limitată de contact. Însă, în cazul de față, nimeni nu a comunicat astfel de circumstanțe. Absolut nimeni, cu excepția rudelor și prietenilor apropiați ai inculpatului. Chiar și martorul Nemer Rodica care în ședința de judecată a luat poziția părții apărării, a declarat că niciodată nu a văzut copii cu vârsta de doi ani să se joace pe acel morman de pietre;

- vinovăția inculpatului Feraru Grigore se demonstrează și prin alte mijloace probatorii administrate în cadrul cercetării judecătorești: raportul OUP al IP Hîncești, Valentina Ciobanu din 02.07.2014; informația parvenită la serviciul „903”; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02.07.2014; raportul de expertiză medico-legală nr. 130 din 13.08.2014; procesul-verbal de confruntare din 15.08.2014; raportul de expertiză nr. 279 din 08.02.2016; raportul de expertiză nr. 232 din 14.03.2017.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2019, apelul declarat de către procurorul în Procuratura r-ului Hîncești, Capmari Alexandru, a fost admis, sentința cazată integral,

inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Feraru Grigore a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Feraru Grigore a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. c¹), f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa aplicată a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoria Hîncești din 22.07.2013, stabilindu-i definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 (zece) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. Cu referire la faptele inculpatului, instanța de apel a constatat că:

Inculpatul Feraru Grigore în perioada de timp 01.06.2014-18.06.2014, ora exactă de către organul de urmărire penală nu a fost stabilită, în s. xxxxx, r-nul xxxxx, la domiciliul său, acționând sistematic, în mod intenționat și având drept scop provocarea leziunilor corporale, conștientizând cu certitudine vârsta minoră a lui xxxxx xxxxx a.n. xxxxx, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 130 din 13.08.2014, leziuni corporale ce se califică ca vătămări corporale medii, care au dus la dereglarea sănătății de lungă durată.

Aceste acțiuni ale inculpatului au fost încadrate de către instanța de apel în baza art. 152 alin. (2) lit. c¹), f) Cod penal – *vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită cu bună-știință asupra unui minor și cu deosebită cruzime.*

Tot el, se învinuiește că în perioada de timp 26.06.2014-28.06.2014, ora exactă de către organul de urmărire penală nu a fost stabilită, în s. xxxxx, r-nul xxxxx, la domiciliul său, acționând sistematic, în mod intenționat și având drept scop provocarea leziunilor corporale, conștientizând cu certitudine vârsta minoră a lui xxxxx xxxxx a.n. xxxxx, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 130 din 13.08.2014, leziuni corporale sub formă de echimoze pe cap, revărsate sangvine în țesuturile moi ale capului, fractura oaselor bolții și bazei craniului, hematoame subdurale volum sumar 40 ml., revărsate sangvine subarahnoidiene, focare de contuzii intracerebrale, revărsate sangvine în

mezenter, contuzia rinichiului stâng, ce se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

Tot el, se învinuiește că în perioada de timp 30.06.2014-01.07.2014, ora exactă de către organul de urmărire penală nu a fost stabilită, în s. xxxxx, r-nul xxxxx, la domiciliul său, acționând sistematic, în mod intenționat și având drept scop provocarea leziunilor corporale, conștientizând cu certitudine vârsta minoră a lui xxxxx xxxxx, a.n. xxxxx, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 130 din 13.08.2014, leziuni corporale sub formă de edem cerebral cu angajarea trunchiului, consecutiv hematomului subdural, traumă cerebrală închisă, ce se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, în urma cărui fapt victima a decedat.

4.2. Inculpatul Feraru Grigore în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel nu s-a prezentat, prin încheierea Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019 s-a dispus anunțarea în căutare a inculpatului, astfel de către Inspectoratul de Poliție Hîncești a fost pornit dosarul de căutare nr. 2019200021, iar în temeiul art. 321 alin. (2), (6) Cod de procedură penală, instanța de apel a dispus examinarea apelurilor în lipsa ultimului.

În cadrul cercetării judecătorești au fost administrate, cercetate și verificate următoarele materiale probatorii, după cum urmează: declarațiile inculpatului din prima instanță, declarațiile succesului legal al părții vătămate xxxxx xxxxx, xxxxx (xxxxx) xxxxx (f.d. 207-209, vol. I); declarațiile martorilor: Pleșca Liuba (f.d. 222, vol. I); Mocanu Sergiu (f.d. 212-219, vol. I); Bubuioc Zinaida (f.d. 210-211, vol. I); Casian Viorelia (f.d. 223, vol. I); Nemer Rodica (f.d. 220-221, vol. I).

La demersul părții apărării, în cadrul cercetării judecătorești au fost audiați în calitate de martori: Căldăraru Valeriu, Stîngu Mihail, Stîngu Iurie, Stîngu Gheorghe, Feraru Tudor, Butucel Tamara.

La fel, instanța de apel a cercetat următoarele probe materiale: raportul OUP al IP Hîncești, Ciobanu Valentina din 02.07.2014 (f.d. 10, vol. I); informația de la serviciul „903” (f.d. 11, vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02.07.2014, cu anexa foto tabel (f.d. 14-17, vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 130 din 13.08.2014 (f.d. 52-59, vol. I); procesul-verbal de confruntare din 15.08.2014, efectuat între succesul legal xxxxx xxxxx și învinuitul Feraru Grigore (f.d. 62-63, vol. I).

Analizând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, instanța de apel a stabilit că acțiunile inculpatului Feraru Grigore cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2), lit. lit. c¹), f) Cod penal – *vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151,*

dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită cu bună-știință asupra unui minor și cu deosebită cruzime.

Totodată, instanța de apel a conchis că inculpatul Feraru Grigore învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, săvârșită cu bună știință asupra unui minor, cu deosebită cruzime, care a provocat decesul victimei*, urmează a fi achitat, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală.

Ca urmare a aprecierii probelor administrate la materialele cauzei penale, instanța de apel a considerat ca fiind demonstrat cu certitudine faptul că în acțiunile inculpatului Feraru Grigore se conțin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. lit. c¹), f) Cod penal.

Totodată, instanța de apel nu a reținut concluziile primei instanțe care au fost invocate la pronunțarea sentinței de achitare în privința inculpatului Feraru Grigore în baza art. 152 alin. (2) lit. lit. c¹), f) Cod penal, or, acestea vin în contradicție cu probele acumulate la materialele cauzei, și anume cu concluziile raportului de expertiză nr. 130 din 13.08.2014, conform căruia, medicul legist a constatat că, copilul xxxxx xxxxx, sistematic a fost supus violenței fizice, stabilind că, în perioada de 01.06.2014 - 18.06.2014, în rezultatul maltratărilor i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de fracturi a coastelor VII, VIII pe dreapta și VII, VIII, IX - pe stânga în consolidare, fără revărsări sangvine în țesuturile moi adiacente.

Astfel, ținând cont de numărul enorm al leziunilor corporale depistate pe corpul copilului minor – xxxxx xxxxx, ținând cont că, acestea au fost cauzate pe parcursul unei perioade de aproximativ o lună de zile, instanța de apel a constatat ca fiind confirmat faptul că, copilul minor a fost supus sistematic violenței fizice, iar prin probele administrate de acuzatorul de stat s-a constatat că violența fizică asupra copilului a fost comisă anume de inculpatul Feraru Grigore.

Cu referire la concluziile primei instanțe ce ține de faptul că au fost stabilite circumstanțe care demonstrează că leziunile corporale depistate la copil puteau fi cauzate de către mama copilului, cât și în urma acțiunilor altor copii, instanța de apel le-a apreciat ca nefondate, nefiind susținute printr-un ansamblu de probe pertinente și concludente și care de fapt au fost combătute prin probele administrate de acuzatorul de stat.

În acest sens, instanța de apel a stabilit că prima instanță eronat a apreciat în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod procedură penală declarațiile martorului Pleșca Liuba, or, ultima a declarat că *la data de 02.07.2014, aproximativ la orele 03:00, a fost solicitată în s. xxxxx, la pacientul xxxxx xxxxx. La telefon, Feraru Grigore a comunicat că moare un copil. La sosirea ambulanței copilul deja se afla decedat în mâinile mamei xxxxx xxxxx. Pe corpul copilului erau multiple urme de violență pe față, cap, organul genital*

și corp. Din declarațiile mamei, copilul se simțea rău de 2-3 zile, de când a început să-și piardă cunoștința și să încleșteze gura. La fel, din frică față de Feraru Grigore care o bătea și pe ea, nu a anunțat salvarea. Tot el, permanent o amenința cu moartea.

Tot în acest sens, instanța de apel a reținut că martorul Mocanu Sergiu a indicat că *a văzut o singură dată atunci când mama lui xxxxx (xxxxx (xxxxx) xxxxx) l-a lovit de două ori cu palma peste fese, însă, instanța de apel a apreciat că aceste declarații nu sunt pertinente și concludente în vederea demonstrării acelei circumstanțe precum că mama copilului ar fi cauzat vătămarea medie a integrității corporale a minorului xxxxx xxxxx violența, or, potrivit raportului de expertiză nr. 130 din 13.08.2014 la minorul xxxxx xxxxx au fost constatate: leziuni corporale sub formă de fracturi a coastelor VII, VIII – pe dreapta și VII, VIII, IX – pe stânga în consolidare, fără revărsate sangvine în țesuturile moi adiacente, ce se califică ca vătămări corporale medii, care au dus la dereglarea sănătății de lungă durată.*

Astfel, declarațiile martorului Mocanu Sergiu nu coroborează cu concluziile raportului de expertiză nr. 130 din 13.08.2014, astfel încât să fie reținute ca fiind întemeiate concluziile primei instanțe referitor la faptul posibilității pricinuirii leziunilor corporale de către mama copilului, prin faptul că martorul a indicat că a văzut cum mama copilului i-a dat câteva palme la fese.

Cu referire la declarațiile succesoriului legal al părții vătămate xxxxx xxxxx - xxxxx (xxxxx) xxxxx, instanța de apel a apreciat că acestea coroborează cu declarațiile martorului Mocanu Sergiu. La fel cum declarațiile succesoriului legal al părții vătămate xxxxx xxxxx - xxxxx (xxxxx) xxxxx coroborează cu declarațiile martorului Pleșca Liuba.

Astfel, în contextul aprecierii prin coroborare a declarațiilor succesoriului legal al părții vătămate xxxxx (xxxxx) xxxxx și declarațiile martorului Pleșca Liuba, instanța de apel a stabilit că aceste probe demonstrează faptul că inculpatul Feraru Grigore era violent, inclusiv și cu mama copilului xxxxx (xxxxx) xxxxx. Tot inculpatul, prin amenințări a obligat-o să comunice medicilor date false cu privire la starea de sănătate a copilului.

Instanța de apel a reținut că aplicarea violenței fizice de către inculpatul Feraru Grigore asupra victimei xxxxx xxxxx este confirmată și prin declarațiile martorului Casian Viorelia.

Nu au fost reținute ca fiind întemeiate concluziile primei instanțe în partea ce ține de faptul că leziunile corporale depistate la partea vătămată xxxxx xxxxx au fost provocate de alți copii, or, această versiune este combătută prin declarațiile succesoriului legal al părții vătămate xxxxx (Lito xxxxx vcenco) xxxxx și declarațiile martorilor Pleșca Liuba, Mocanu Sergiu, Casian Viorelia, prin declarațiile cărora se confirmă că inculpatul Feraru Grigore a aplicat violența fizică față de copilul xxxxx xxxxx.

În ceea ce privește declarațiile martorului Nemer Rodica, instanța de apel a stabilit că ultima în cadrul ședinței de judecată în prima instanță a dat declarații care nu coincid pe deplin cu cele declarate la faza urmăririi penale, cu toate acestea dânsa a susținut că cele declarate la faza urmăririi penale coincid adevărului, or, prin declarațiile martorului Nemer Rodica depuse la faza urmăririi penale se combat concluziile instanței de fond în partea ce ține de faptul că leziunile corporale depistate la partea vătămată xxxxx xxxxx au fost provocate de alți copii și totodată că victima ar fi căzut de pe mormanul de pietre.

Referitor la declarațiile martorilor apărării Căldăraru Valeriu, Stîngu Gheorghe, Stîngu Iurie, Feraru Teodor, Stîngu Mihail, Butucel Tamara, care au indicat că de fapt mama xxxxx (xxxxx) xxxxx își bătea copilul xxxxx xxxxx, instanța de apel le-a apreciat critic, întrucât acești martori fie sunt rude cu inculpatul Feraru Grigore, fie sunt prieteni apropiați ai acestuia, respectiv, declarațiile acestora urmăresc scopul de a crea o situație favorabilă inculpatului pentru a nu fi tras la răspundere penală.

În contextul aprecierii rapoartelor de expertiză medico-legale nr. 279 din 08 februarie 2016 și nr. 232 din 14 martie 2017, sub aspectul stabilirii vinovăției inculpatului Feraru Grigore în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. lit. c¹), f) Cod penal, instanța de apel a reținut că prin raportul de expertiză medico-legală nr. 130 din 13 august 2014 se atestă că la examinarea cadavrului copilului xxxxx xxxxx au fost stabilite: *fractura coastelor VII, VIII – pe dreapta și VII, VIII, IX – pe stânga în consolidare, fără revărsate sangvine în țesuturile moi adiacente, leziuni care au fost produse la acțiunea traumatică a unui (or) obiect (e), dur (e), contondent (e) sau la lovirea de acesta (ea), cu nu mai puțin de 14 zile înainte de examinare, leziunile menționate duc la o dereglare a sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie.*

Astfel, în contextul aprecierii poziției de apărare a inculpatului Feraru Grigore, susținută în instanța de fond precum că, leziunile corporale depistate la copilul xxxxx xxxxx au fost provocate ca urmare a căderii acestuia de pe mormanele de pietre, instanța de apel a apreciat-o critic, or, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 232 din 14 martie 2017 s-a stabilit că: *în ceea ce privește fracturile bilaterale consolidate ale coastelor VII, VII pe dreapta și VII, VIII, IX pe stânga, comisia de experți conchide că ele au fost produse că nu mai puțin de 3 săptămâni până la cauzarea traumei cranio-cerebrale. Dat fiind faptul că fracturile erau consolidate la momentul examinării cadavrului, nu poate fi stabilit mecanismul concret al producerii lor.*

Tot în contextul aprecierii probelor care demonstrează vinovăția inculpatului Feraru Grigore în comiterea vătămarilor medii intenționate victimei xxxxx xxxxx, instanța de apel a reținut că în cadrul urmăririi penale, a fost audiat fratele mai mare al copilului decedat, xxxxx xxxxx. Din materialele cauzei penale, rezultă că minorul xxxxx xxxxx, după acest caz, a fost luat de

tatăl său, peste hotarele țării, fapt ce rezultă din informația eliberată din sistemul de căutare „Acces” (f.d. 184, vol. I), astfel, acuzarea de stat a fost în imposibilitate de a asigura prezența acestuia în cadrul ședinței de judecată, însă instanța de apel a reținut declarațiile minorului xxxxx xxxxx date la faza urmăririi penale, care au fost apreciate ca fiind pertinente și concludente, prin care s-a constatat că: *„împreună cu mama și frățiorul xxxxx au locuit la nenea Grișa. Nu i-a plăcut să locuiască cu nenea Grișa, deoarece îl bătea. L-a lovit în spate, piept și burtă, fiindcă dorea să plece cu mama. Nenea Grișa l-a bătut pe xxxxx de mai multe ori, fiindcă și el dorea să plece cu mama. Într-o seară când afară a plouat tare, mama era plecată la tanti Mandarină. Atunci, nenea Grișa s-a enervat, deoarece xxxxx plângea după mama și l-a apucat cu mâinile de burtă și l-a lovit tare cu capul de lejanță. xxxxx a început să plângă și mai tare. Nenea Grișa le-a spus să stea într-un loc, dacă nu îi ucide. Moș Grișa l-a lovit și pe el cu varga. Nenea Grișa l-a lovit pe xxxxx cu pumnii unde nimerea. De câte ori îi bătea, mama nu era acasă. Nenea Grișa le-a spus că dacă îi vor spune mamei, îi va ucide. A bătut-o și pe mama, deoarece dorea să plece de acolo. De câte ori moș Grișa îl bătea pe xxxxx, el nu putea merge, însă moș Grișa îl chinuia să meargă. Odată a văzut cum moș Grișa l-a împins pe xxxxx de pe prispă, s-a pus ca xxxxx să cadă peste el, însă fratele s-a lovit de pieptul lui, a căzut jos și s-a lovit cu capul de pământ. Odată la amiază moș Grișa l-a lovit, deoarece nu dorea să doarmă. Mama era de față și i-a spus că nu are soveste.”*

Materialul probator, în opinia instanței de apel, indubitabil demonstrează legătura causală dintre acțiunile intenționate ale inculpatului Feraru Grigore și consecințele survenite, or, vătămrile corporale stabilite la xxxxx xxxxx sub formă de: *fractura coastelor VII, VIII – pe dreapta și VII, VIII, IX – pe stânga în consolidare, fără revărsate sangvine în țesuturile moi adiacente, au dus la dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie.*

Latura subiectivă a infracțiunii a fost stabilită de instanța de apel sub forma de vinovăție, cu intenție directă, or, inculpatul, Feraru Grigore în mod intenționat a aplicat părții vătămate xxxxx xxxxx lovituri în mod sistematic, cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului părții vătămate xxxxx xxxxx, prin ce i-au fost cauzate vătămări corporale medii. Totodată, în speță a fost constatată circumstanța agravantă reglementată la lit. c¹) alin. (2) art. 152 Cod penal, *„cu bună-știință asupra unui minor”*, or, partea vătămată xxxxx xxxxx, născut la data 06.06.2012 avea vârsta de 2 ani.

La fel, instanța de apel în baza probelor administrate la materialele cauzei a constatat și prezența agravantei reglementată la lit. f) alin. (2) art. 152 Cod penal *„cu deosebită cruzime, precum și din motive sadice”*, or, partea vătămată xxxxx xxxxx în vârstă de 2 ani a fost supus unor suferințe de ordin fizic sau psihic care sunt intense, inutile și prelungite în timp, și care s-au deosebit printr-o cruzime deosebită, avându-se în vedere că victima era un copil în vârstă de 2 ani și a fost supus unor chinuri inimaginabile, or, deosebita cruzime cu care a acționat inculpatul Feraru Grigore față de partea vătămată

rezultă inclusiv din declarațiile martorului Mocanu Sergiu care a indicat că „Feraru Grigore l-a împins pe xxxxx de pe prag jos, iar acesta se lovea cu capul de pământ și pietre”, „Grigore l-a apucat de haine și special i-a dat drumul în jos, acesta lovindu-se iarăși de pietre cu partea dreaptă a capului. Copilul și-a pierdut cunoștința, iar Grigore l-a stropit cu apă și el și-a revenit, însă respira greu”, „a văzut odată cum Grigore l-a fript cu țigara pe xxxxx, deoarece plângea după mama lui”, „un alt caz, când se afla în grădină și mânca vișine a văzut cum Grigore intenționat a pus scaunul pe piciorul lui xxxxx și s-a așezat pe el. Copilul dorea să plângă, însă el îi spunea să tacă.

4.3. În ceea ce privește învinuirea înaintată inculpatului Feraru Grigore în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, instanța de apel a reținut învinuirea pe acest capăt de acuzare așa cum a fost expusă în rechizitoriu, după care apreciind materialul probator, a stabilit că în ceea ce privește identificarea în acțiunile inculpatului Feraru Grigore a laturii obiective a infracțiunii de vătămare intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care au provocat decesul victimei, instanța de apel a constatat existența unor dubii în probarea învinuirii, care nu au fost elucidate de către acuzarea de stat și care în temeiul art. 8 alin. (3) Cod procedură penală, urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de apel a stabilit că în baza concluziilor formulate în raportul de expertiză medico-legală nr. 232 din 14 martie 2017, nu a fost probat *„dincolo de orice îndoială rezonabilă”* faptul că prin acțiunile intenționate comise de inculpatul Feraru Grigore în perioada de învinuire 26.06.2014-28.06.2014, 30.06.2014-01.07.2014 a fost cauzată victimei xxxxx xxxxx trauma cranio-cerebrală închisă care a dus la decesul victimei, deoarece concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 232 din 14 martie 2017 nu exclud faptul *producerii mecanismului de formare a traumei cranio-cerebrale ei (traumei) în urma căderii accelerate a copilului pe spinare: deplasarea copilului aflat în cărucior pe o pantă accidentată (morman de pietre), cu condiția poziționării lui cu spatele pe direcția deplasării, or, în lipsa unor probe pertinente, concludente, utile și veridice, care apreciate prin coroborare să demonstreze fapta prejudiciabilă materializată prin acțiunea de cauzare a vătămării grave a integrității corporale, urmările prejudiciabile – decesul victimei și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, instanța de apel expunând imposibilitatea constatării certe a vinovăției inculpatului Feraru Grigore în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.*

Prin urmare, instanța de apel a stabilit în cadrul cercetării judecătorești existența unor presupuneri referitor la faptul că acțiunile violente comise de inculpatul Feraru Grigore asupra victimei minore xxxxx xxxxx și decesul acestuia sunt într-o legătură cauzală directă și respectiv că acțiunile inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, însă, reieșind din concluziile raportului de

expertiză medico-legală nr. 232 din 14 martie 2017 care nu au fost combătute prin careva alte probe de aceeași natură, asupra învinuirii înaintate inculpatului planând dubii, avându-se în vedere că, experții nu au exclus posibilitatea producerii traumei în urma căderii accelerate a copilului pe spinare, inclusiv în circumstanțele indicate în încheiere: *deplasarea copilului aflat în cărucior pe o pantă accidentată (morman de pietre), cu condiția poziționării lui cu spatele pe direcția deplasării.*

Totodată, instanța de apel a evidențiat că prin raportul de expertiză medico-legală nr. 130 din 13.08.2014 în privința victimei xxxxx xxxxx au fost depistate leziuni corporale: *echimoze pe cap, revărsate sangvine în țesuturile moi ale capului, fractura oaselor bolții și bazei craniului, hematoame subdurale volum sumar 40 ml. revărsate sangvine subarahnoidale, focare de contuzii intracerebrale (histologic), revărsate sangvine în mezenter, contuzia rinichiului stâng, leziuni care au fost produse la acțiunea traumatică a unui (or) obiect (e) dur (e) contondent (e) sau la lovirea de acesta (ea),* cu aproximativ 3-4 zile înainte de deces, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță, în baza caracterului comun al mecanismului și timpului de traumatizare, este rațional ca toate aceste leziuni a capului și abdomenului să fie calificate în ansamblu drept *vătămări corporale grave, periculoase pentru viață*, însă în opinia instanței de apel aceste constatări despre vătămarile corporale grave nu pot întregi elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, deoarece, este necesară stabilirea existenței unei legături cauzale dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile – decesul victimei, or, toate rapoartele de expertiză medico-legale au constatat că decesul victimei a survenit anume în urma traumei cranio-cerebrală închisă, astfel condițiile expuse în art. 389 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, pentru emiterea unei sentințe de condamnare, nu au fost întrunite, în speță existând presupuneri și dubii în probarea învinuirii ce nu pot fi înlăturate.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că în temeiul art. 390 alin. (1), pct. 3) Cod procedură penală, inculpatul Feraru Grigore învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal urmează a fi achitat, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

4.4. La individualizarea pedepsei în privința inculpatului Feraru Grigore pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2) lit. c¹), f) Cod penal, instanța de apel a menționat că a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal.

Așadar, instanța de apel ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de faptul că inculpatul Feraru Grigore nu a recunoscut vina în săvârșirea faptei incriminate, a comis o infracțiune gravă, careva circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, dar au fost stabilite circumstanțele agravante - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară, provocarea prin infracțiune a unor urmări grave, săvârșirea infracțiunii cu

bună-știință asupra unui minor, săvârșirea infracțiunii prin acte de o deosebită cruzime și prin batjocorirea victimei, a considerat oportun de a aplica inculpatului Feraru Grigore pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (2), lit. c¹), f) Cod penal, pedeapsa sub formă de 5 (cinci) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de apel a constatat că în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa stabilită, urmează a fi adăugată pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Hîncești din 22 iulie 2013, prin care Feraru Grigore a fost recunoscut culpabil în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2), lit. b), d), f) Cod penal fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de 5 ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată pe un termen de probațiune de 3 ani (f.d. 92-93, vol. I).

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, au declarat în termen recursuri ordinare:

5.1. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului, procurorul a menționat că:

- consideră corectă decizia instanței de apel, dispusă în privința lui Feraru Grigore pe fapta prevăzută de art. 152 alin. (2) lit. c¹), f) Cod penal, însă consideră greșită achitarea inculpatului pe infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal;

- instanța de apel se contrazice în aprecierea actelor, dar și alte declarații făcute de martorii acuzării;

- depozițiile martorului Mocanu Sergiu dovedesc și faptul cauzării vătămarilor corporale grave aplicate de Feraru Grigore minorului xxxxx xxxxx, care în ansamblu au și determinat decesul victimei minore vizate;

- în opinia procurorului, ambele episoade au fost comise în perioada imputată inculpatului Feraru Grigore, iar instanța de apel a repetat greșeala instanței de fond, dând o apreciere eronată probelor acuzării pe episodul incriminat, conform art. 151 alin. (4) Cod penal, precum că fapta inculpatului Feraru Grigore nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii;

- instanțele de fond nu au analizat în cumul toate probele prezentate de către acuzare prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, iar ultima a concluzionat neîntemeiat, că fapta inculpatului Feraru Grigore nu întrunește elementele infracțiunii în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, prin ce s-au comis erori de drept.

5.2. Avocatul Pelevaniuc Alla în numele inculpatului, prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, avocatul a menționat că:

- recurenții nu sunt de acord cu aprecierea instanței de judecată a declarațiilor succesorului legal al părții vătămate xxxxx xxxxx, xxxxx (xxxxx) xxxxx, ca fiind pertinente și concludente or în instanța de apel la nenumărate întrebări: „*de unde au apărut leziunile corporale medii și grave la fiul ei Constantin?*” dânsa nu a putut explica, spunând permanent că niciodată nu a văzut personal ca Feraru Grigore să aplice forța fizică asupra copilului, mai mult decât atât, xxxxx permanent era sub supravegherea ei;

- instanța de apel a considerat că declarațiile succesorului legal al părții vătămate xxxxx xxxxx, xxxxx (xxxxx) xxxxx coroborează cu declarațiile martorului Mocanu Sergiu, însă instanța de apel la aprecierea declarațiilor acestui martor nu a luat în considerație, că Mocanu Sergiu, a mai declarat, că mama copilului xxxxx xxxxx îl batea și că ea era violentă și față de fiul xxxxx. Despre aceasta a mărturisit și martorul Nemer Rodica care a anunțat asistentul social, iar xxxxx xxxxx a fost avertizată de Bubuioc Zinaida și Căldăraru Valeriu - persoane oficiale;

- instanța de apel neîntemeiat a dat o apreciere critică declarațiilor martorilor apărării Căldăraru Valeriu, Stîngu Gheorghe, Stîngu Iurie, Feraru Teodor, Stîngu Mihail, Butucel Tamara, or, declarațiile acestor martori, nu au fost dezbătute prin careva alte probe. Acuzatorul de stat nu a prezentat nici o probă concludentă și pertinentă, care ar demonstra, că martorii sus numiți au prezentat cu bună-știință declarațiile mincinoase;

- instanța de apel a ignorat și faptul, că din declarațiile unui șir de martori s-a stabilit, că copilul xxxxx xxxxx cu vârsta de doi ani, era prost îngrijit și ocrotit de mama sa - xxxxx, care nu supraveghea copilul, nu-l asista medical, acesta având probleme grave de sănătate. În cele două luni, cât au locuit în s. xxxxx, la inculpatul Feraru Grigore, copilul xxxxx xxxxx era ridicat de ceilalți copii într-un cărucior pe un morman de pietre înalt de aproximativ 10 metri, apoi mergea la vale, adesea căzând din cărucior;

- instanța de fond corect a stabilit lipsa probelor concludente și pertinente, care ar demonstra, că leziunile corporale medii și grave, depistate la xxxxx xxxxx, au fost provocate anume de inculpat;

- instanța de apel, rejudecând cauza dată, a motivat soluția sa fără audierea inculpatului Feraru Grigore și cercetarea suplimentară a probelor pe care se bazează instanța de apel în decizie, ce denotă faptul că instanța de apel a pronunțat o soluție care conține o eroare de drept, deoarece o motivare a soluției trebuie să rezulte și dintr-o administrare legală a probelor, după regulile pentru judecarea în primă instanță. În timpul judecării apelului respectiv nu a fost administrată nicio probă nouă, care ar confirma vinovăția lui Feraru Grigore în comiterea infracțiunii incriminate acestuia;

- instanța de apel a dat o nouă interpretare a mărturiilor depuse la dosar și a adoptat o altă soluție decât este hotărârea instanței inferioare, care l-a achitat pe Feraru Grigore de sub învinuirea înaintată, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat. Curtea Europeană subliniază că, atunci când o

instanță de recurs este sesizată să soluționeze o cauză în fapt și în drept și să examineze, în ansamblu, chestiunea vinovăției sau a nevinovăției, aceasta nu poate, pentru motive de echitate a procedurii, să decidă asupra acestor chestiuni fără ascultarea directă a declarațiilor date în persoană fie de acuzatul care susține că nu a comis actul de care este învinuit (a se vedea, *Ekbatani împotriva Suediei*, 26 mai 1988, pct. 32, seria A, nr. 134; *Constantinescu împotriva României*, nr. 28.871/95, pct. 55, CEDO 2000-VIII; *Dondarini împotriva San Marino*, nr. 50.545/99, pct. 27, 6 iulie 2004; și *Igual Coli împotriva Spaniei*, nr. 37.496/04, pct. 27, 10 martie 2009), fie de martorii care au dat declarații în timpul procedurii (*Găitănar*, pct. 35 și *Hogea împotriva României*, nr. 31.912/04, pct. 54, 29 octombrie 2013; *Moinescu împotriva României din 15.09.2015*).

- omisiunea instanței de apel de a audia inculpatul Feraru Grigore, martorii, din declarațiile cărora s-au stabilit alte circumstanțe în cauză, înainte de a-l declara vinovat pe Feraru Grigore în baza art. 152 alin. (2) lit. c¹), f) Cod penal, a limitat semnificativ caracterul efectiv al dreptului la apărare și este contrară cerințelor unui proces echitabil în sensul art. 6 § 1 din Convenție;

- instanța de apel la examinarea apelului, declarat de către acuzatorul de stat nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, nu a rezolvat fondul cauze.

6. Referință asupra recursului declarat de către procuror, a fost depusă de către avocatul Pelevaniuc Alla în numele inculpatului, prin care a pledat pentru respingerea acestuia și admiterea recursului părții apărării.

7. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către procuror urmează a fi admis, iar cel declarat de către avocatul Pelevaniuc Alla în numele inculpatului urmează a fi respins, din următoarele considerente.

7.1. Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat).

Reieșind din conținutul cererii de recurs declarate de către avocatul Pelevaniuc Alla în numele inculpatului Feraru Grigore, Colegiul penal lărgit atestă, că apărarea invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul, când 6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; precum și când 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În esență, din argumentele recursului declarat de partea apărării se desprinde dezacordul cu soluția de condamnare pronunțată de către instanța de apel pe capătul de învinuire a inculpatului în baza art. art. 152 alin. (2) lit. c¹), f) Cod penal, optând pentru casarea deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a sentinței primei instanțe, potrivit căreia inculpatul Feraru Grigore a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 151 alin. (4) și art. 152 alin. (2) lit. lit. c¹), f) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Analizând argumentele recursului declarat de către partea apărării, Colegiul penal lărgit atestă, că de fapt, criticile formulate în recurs se reduc la un dezacord cu aprecierea probelor de către instanța de apel pe marginea condamnării lui Feraru Grigore în baza art. 152 alin. (2) lit. lit. c¹), f) Cod penal, autorul recursului făcând o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanța de apel nu confirmă vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate prin rechizitoriu, însă, făcând o analiză amplă a cauzei penale în raport cu soluțiile pronunțate pe marginea acestui caz de către instanțele de fond, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că motivele de reapreciere a probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și nu pot constitui temei de casare a hotărârii contestate, acesta fiind pasibil respingerii.

Colegiul penal consideră, că în partea condamnării lui Feraru Grigore în baza art. 152 alin. (2) lit. lit. c¹), f) Cod penal, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către acuzatorul de stat, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, a pronunțat o hotărâre întemeiată, care cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, pe acest capăt de învinuire, la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Feraru Grigore în baza art. 152 alin. (2) lit. lit. c¹), f) Cod penal, *vătămarea intenționată medie a integrității corporale, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, săvârșită cu bună-știință asupra unui minor și cu deosebită cruzime.*

În ceea ce ține de învinuirea adusă inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, săvârșită cu*

bună știință asupra unui minor, cu deosebită cruzime, care a provocat decesul victimei, Colegiul penal lărgit notează, că argumentele privind menținerea achitării pe acest capăt de învinuire nu pot fi admise, la caz prezentând relevanță argumentele aduse în recurs de către acuzatorul de stat.

7.2. Astfel, în continuare instanța de recurs face trimitere la prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căruia instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. *Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.*

Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, *dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.*

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat de către acuzatorul de stat, acesta critică decizia instanței de apel în partea achitării inculpatului Feraru Grigore de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, invocând în acest sens temeiurile pentru recurs prevăzute în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.*

În acest sens, Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind întemeiate argumentele din recursul procurorului, or, la examinarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile legale

enunțate mai sus, nu a analizat profund și nu a pătruns în esența motivelor invocate în apel, în final pronunțând o soluție contradictorie în partea ce se referă la achitarea lui Feraru Grigore de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

În acest context instanța de recurs remarcă, că nefiind de acord cu soluția de achitare pronunțată de către prima instanță, partea acuzării declarând apel a relatat că concluziile sentinței de achitare vin în contradicție cu probatoriul administrat la dosar, cu concluziile raportului de expertiză nr. 130 din 13 august 2014, cât și cu declarațiile martorilor audiați atât la faza urmăririi penale cât și în instanța de judecată *a căror depoziții au fost relatate incomplet în sentință* sau nu au fost apreciate în nici un mod de către instanța de judecată. Aici procurorul a evidențiat că prima instanță, nu a dat nicio apreciere declarațiilor succesorului legal al părții vătămate, xxxxx xxxxx, declarațiile martorilor Pleșca Liuba, Mocanu Sergiu, Casian Viorelia, Bubuioc Zinaida cât și ale martorului minor xxxxx xxxxx, audiat la faza urmăririi penale din care rezultă că *minorul Vasilțov Constantin a fost supus sistematic violenței fizice.*

Analizând concluziile instanței de apel în baza cărora și-a fundamentat soluția de achitare a inculpatului Feraru Grigore de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, Colegiul penal lărgit conchide că soluția adoptată nu rezultă din aprecierea fiecărei probe separat și în coroborare cu celelalte probe aduse în sprijinul învinuirii în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, fiind înfăptuită o apreciere formală de ordin general a circumstanțelor cauzei penale. Însă potrivit rigorilor impuse de prevederile art. art. 414, 417 Cod de procedură penală, în partea descriptivă a deciziei instanța de apel urma să desfășoare analiza probelor pe care s-a bazat la adoptarea deciziei, cu indicarea motivelor care au stat la baza pronunțării unei asemenea soluții și din care considerentele ele urmează a fi reapreciate, admise ori respinse ca probe.

Colegiul penal, reținând prevederile art. art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) - (4) Cod de procedură penală, remarcă că, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor.

Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor. *Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera probele, dar și de a expune esența acestor și legătura lor cu*

conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel, instanța de recurs menționează că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se finalizează prin soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinenta, concludența și utilitatea acestora. De menționat că proba trebuie apreciată și după veridicitatea acesteia. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care aceasta o probează. Toate probele în ansamblu sunt apreciate din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea art. 101 Cod de procedură penală.

Contrar prevederilor legale enunțate, Colegiul penal lărgit atestă că deși instanța de apel a constatat vinovăția inculpatului Feraru Grigore în săvârșirea infracțiunii art. 152 alin. (2) lit. lit. c¹), f) Cod penal, în mod contradictoriu, bazându-se pe aceleași probe cercetate în ședința de judecată, instanța de apel constată că Feraru Grigore urmează a fi achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

În acest sens, instanța de recurs reține că deși în pct. 6.6 al deciziei sale instanța de apel constată că Feraru Grigore în mod intenționat a aplicat părții vătămate xxxxx xxxxx lovituri în mod sistematic, cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, prin ce i-au fost cauzate vătămări corporale medii, și anume fractura coastelor VII, VIII – pe dreapta și VII, VIII, IX – pe stânga în consolidare, fără revărsate sangvine în țesuturile moi adiacente, ulterior în pct. 7.3 al deciziei, instanța de apel reține concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 232 din 14 martie 2017, potrivit căruia mecanismul de formare a traumei cranio-cerebrale nu exclude posibilitatea producerii ei (traumei) în urma căderii accelerate a copilului pe spinare, inclusiv în circumstanțele indicate în încheiere: deplasarea copilului aflat în cărucior pe o pantă accidentată (morman de pietre), cu condiția poziționării lui cu spatele pe direcția deplasării, considerând că între acțiunile violente ale inculpatului Feraru Grigore asupra părții vătămate minore xxxxx xxxxx și decesul acestuia nu se există legătură cauzală directă.

Aici instanța de recurs menționează, că potrivit apelului acuzării, în susținerea vinovăției inculpatului Feraru Grigore a fost prezentat raportul de expertiză medico-legală nr. 130 din 11 iulie 2014 potrivit căruia la examinarea medico-legală a cadavrului copilului xxxxx xxxxx au fost depistate leziuni corporale „*echimoze pe cap, revărsate sangvine în țesuturile moi ale capului, fractura oaselor bolții craniului, hematoame subdurale volum sumar 40 ml, revărsate sangvine subarahnoidiene, focare de contuzii intracerebrale (histologic), revărsate sangvine în mezenter, contuzia rinichiului stâng, leziuni care au fost produse la acțiunea traumatică unui(or) obiecte(e), dur(e),*

contondent(e) sau la lovirea de acesta(ea), cu aproximativ 3-4 zile înainte de deces, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță. **În baza caracterului comun al mecanismului și timpului de traumatizare, este rațional ca toate aceste leziuni ale capului și abdomenului să fie calificate în ansamblu drept vătămări corporale grave, periculoase pentru viață. Între trauma cranio-cerebrală închisă și decesul victimei există o legătură de cauzalitate directă.**

Colegiul penal constată, că în cadrul examinării cauzei a fost dispusă înfăptuirea unei expertize medico-legale în comisie pentru verificarea versiunii prezentate de către inculpat și susținută de către martorii apărării, precum că vătămarile corporale care au dus la decesul părții vătămate au fost cauzate în alte circumstanțe decât cele descrise în rechizitoriu.

Potrivit raportului de expertiză nr. 232 din 14.03.2017 s-a constatat că „revărsate sangvine în mezenter, contuzia rinichiului stâng, calificate ca leziuni corporale grave periculoase pentru viață **nu au putut fi produse în circumstanțele menționate în încheierea instanței,** deoarece aceste leziuni au o localizare anatomică specifică și diversă, **și au putut fi produse numai în urma unor acțiuni traumatice de o intensitate majoră, cu o direcționare strictă a vectorului forței**” (f.d. 111 v.2).

În opinia instanței de recurs instanța de apel a omis să coroboreze probele administrate prin concluziile medico-legale expuse în ambele rapoarte de expertiză, admitând în mod pripit una din versiunile de apărare a inculpatului, fără o analiză multilaterală și obiectivă a tuturor probelor administrate în speță în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În acest sens instanța de recurs menționează că concluziile instanței de apel că „...aceste constatări despre vătămarile corporale grave nu pot întregi elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, deoarece instanța de apel urma să stabilească existența unei legături cauzale dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile – decesul victimei, or, toate rapoartele de expertiză medico-legale au stabilit că decesul victimei a survenit anume în urma traumei cranio-cerebrală închisă” sunt, cel puțin, total neargumentate din punct de vedere legal.

De asemenea instanța de recurs remarcă faptul, că deși la constatarea vinovăției inculpatului Feraru Grigore în baza art. 152 alin. (2) lit. c¹), f) Cod penal, instanța de apel a reținut declarațiile martorului minor xxxxx xxxxx, iar în baza declarațiilor martorului Mocanu Sergiu a reținut agravanta reglementată la lit. f) alin. (2) art. 152 Cod penal, „...deosebita cruzime cu care a acționat inculpatul Feraru Grigore față de partea vătămată rezultă inclusiv din declarațiile martorului Mocanu Sergiu, care a indicat că inculpatul l-a împins pe xxxxx de pe prag jos, iar acesta se lovea cu capul de pământ și pietre...Grigore l-a apucat de haine și special i-a dat drumul în jos, acesta lovindu-se iarăși de pietre cu partea dreaptă a capului. Copilul și-a

pierdut cunoștința, iar Grigore l-a stropit cu apă și el și-a revenit, însă respira greu...a văzut odată cum Grigore l-a fript cu țigara pe xxxxx, deoarece plângea după mama lui....un alt caz, când se afla în grădină și mânca vișine a văzut cum Grigore intenționat a pus scaunul pe piciorul lui xxxxx și s-a așezat pe el. Copilul dorea să plângă, însă el îi spunea să tacă....”, la motivarea soluției de achitare în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, instanța de apel doar a enumerat probele aduse în susținerea învinuirii pe acest episod, însă fără a le desfășura și fără a efectua analiza acestora în sensul admiterii sau respingerii lor, în special, a declarațiilor martorilor indicați supra, martori oculari ai evenimentelor, depozițiile cărora constituie o mărturie acuzatorii, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Astfel, în motivarea deciziei de achitare a inculpatului Feraru Grigore de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, instanța de apel s-a limitat la mențiunea că din declarațiile succesoriului legal al părții vătămate xxxxx (xxxxx) xxxxx, declarațiile martorilor Pleșca Liuba, Mocanu Sergiu, Bubuioc Zinaida, Casian Viorelia, Nemer Rodica rezultă concluzia că inculpatul a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului victimei xxxxx xxxxx, însă fără a da apreciere acestor probe în coroborare cu celelalte materiale de probă acumulate la dosarul în cauză.

Totodată instanța de recurs menționează, că instanța de apel, considerând admisibile declarațiile martorilor apărării cu privire la modalitatea de producere a vătămarilor corporale părții vătămate (prin cădere în timpul deplasării pe un morman de pietre) nu și-a motivat concluzia de admitere a acestor probe, în coroborare cu alte probe prezentate de acuzare, precum și nu a dat răspuns la argumentele acuzării precum că unii dintre martori sunt cunoscuți cu inculpatul, fiind anterior condamnați pe același dosar penal.

Colegiul penal menționează, că cercetarea judecătorească este un proces de stabilire a adevărului și constă în analiza complexă și multilaterală a probelor de către instanțe pentru a demonstra existența sau inexistența faptei reprobabile și dacă eventuala persoană inculpată a comis sau nu fapta infracțională care i se impută.

Instanțelor de judecată le revine sarcina de a aprecia probele în baza legii. Exigențele dreptului la un proces echitabil impun ca aprecierea probelor să nu fie arbitrară sau nerezonabilă în mod evident. În caz contrar, se încalcă articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *De Tommaso v. Italia* [MC], 23 februarie 2017, § 170, și *Hodžić v. Croația*, 4 aprilie 2019, § 58; *Makeyan și alții v. Armenia*, 5 decembrie 2019, § 47).

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a subliniat că libera apreciere a probelor exclude posibilitatea conferirii unei puteri probante dinainte stabilite unei probe. Aprecierea fiecărei probe se face de instanța de judecată ca urmare a examinării conjugate a tuturor probelor administrate, în

scopul aflării adevărului. Libera apreciere a probelor nu presupune arbitrariu, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt prezentate de către instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii. Motivarea constă în faptul că la admiterea unor probe și la respingerea altora judecătorul este obligat să prezinte argumentele unei asemenea soluții (*a se vedea HCC nr. 18 din 22 mai 2017, § 68 și § 70*).

Astfel, potrivit art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punctul de vedere al coroborării lor. Respectarea acestor criterii permite instanțelor de judecată să tragă concluzii privind existența sau inexistența faptelor și implicit constatarea vinovăției sau a nevinovăției făptuitorului. Aprecierea probelor contrar criteriilor enunțate de lege ar putea crea o aparență falsă asupra unor fapte care trebuie dovedite și, totodată, ar putea conduce instanța la concluzii eronate asupra realității. În ipoteza în care instanța de fond și/sau instanța de apel ar comite erori care denaturează realitatea, numite în lege „*erori grave de fapt*”, corectarea lor, așa cum este stabilit în articolul 427 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală, îi revine instanței de recurs.

Eroarea gravă de fapt vizează stabilirea eronată a faptelor și constă în confirmarea eronată a existenței sau inexistenței lor. În esență, stabilirea faptelor urmărește aflarea adevărului. Aceasta este posibil ca urmare a aprecierii probelor din perspectiva veridicității lor. Prin urmare, stabilirea faptelor se află într-o legătură indisolubilă cu aprecierea probelor.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul constată că în speța discutată și-au găsit confirmare argumentele invocate de către procuror, care sunt incidente temeiului de casare prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, în latura penală în partea achitării lui Feraru Grigore de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare pentru adoptarea unei soluții corecte, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă obligatoriu de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile art. art. 93, 95, 101 Cod de procedură penală, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii

înaintate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Pelevaniuc Alla în numele inculpatului Feraru Grigore.

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui Feraru Grigore xxxxx, în latura penală în partea achitării lui Feraru Grigore xxxxx de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, cu remiterea cauzei în această parte la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, dispozițiile deciziei contestate se mențin.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea prin care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **06 noiembrie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor